

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 662

DÙNG TÂM HƯ NGUY ĐỂ HỌC PHẬT TUYỆT ĐỐI KHÔNG CÓ THÀNH TỰ

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng Chủ nhật ngày 03/10/2021.

Tâm chân thành từ chân tâm, từ chân tâm mới lưu xuất ra được đức năng của tự tánh. Đức năng cần thiết nhất là trí tuệ. Nếu chúng ta không chân thành thì không thể có trí tuệ. Hòa Thượng đã chỉ ra cho chúng ta thấy: “**Người tu học Phật không thể khai trí tuệ vì tâm không chân thành**”. Tu học Phật pháp để khai mở trí tuệ. Khi trí tuệ đã khai mở thì chúng ta minh tường mọi việc, làm mọi việc vừa vặn, không thừa không thiếu. Chúng ta chưa đạt được như vậy nên chúng ta mơ hồ về điều này.

Hòa Thượng đã làm biểu pháp cho chúng ta. Ngài nói: “**Nếu mọi người hỏi tôi có gặp chướng ngại gì không, câu trả lời của tôi là tôi không hề có một chướng ngại nhỏ nào cả, có thể nói là tâm tưởng sự thành**”. Tâm Ngài nghĩ đến việc gì thì việc đó thành công. Ngài đã minh chứng cho chúng ta đó là thật, Ngài đã thật chứng cho chúng ta thấy, Ngài không đàm huyền thuyết diệu.

Cụ Hứa Triết khi muốn cho ai tiền thì tự khắc ngày hôm sau có người đưa vừa vặn số tiền đó để Cụ cho họ. Có người đang rất khổ sở, chông chết, con đau ốm. Cụ vừa nghĩ đến việc muốn giúp họ thì hôm sau có người gửi tiền đến, Cụ liền chuyển cho họ. Hòa Thượng đã từng nghĩ đến Trung tâm Giáo dục Đệ Tử Quy. Xây dựng Trung tâm hết cả trăm triệu đô, có một người phát tâm đến cúng dường đủ số tiền ấy. Ông ấy với Hòa Thượng: “**Cha con để lại cho con số tiền này. Con muốn phát tâm làm giáo dục**”. Hòa Thượng bảo người đó chuyển tiền cho Ban Trù bị để xây dựng Trung tâm Đệ Tử Quy.

Chúng ta không “**tâm tưởng sự thành**” vì tâm của chúng ta không hoàn toàn vì chúng sanh. Nếu hoàn toàn vì chúng sanh, không có một chút 1% có cái “**ta**” ở trong đó thì Phật Bồ Tát sẽ thành toàn cho tâm của chúng ta. Nếu chỉ cần có một chút cái “**ta**” ở trong đó thì Phật Bồ Tát không giúp, không làm cho chúng ta thêm công cao ngã mạn.

Người xưa dạy: “**Hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ**”. Chúng ta làm việc có chướng ngại, không thành tựu thì ắt là ở nơi chính mình có vấn đề. Tâm không thật, tâm hư ngụy, tâm giả dối, dù ở thế gian pháp hay trong Phật pháp đều không có thành tựu. Ở thế gian, nếu chúng ta không có tín nhiệm với mọi người thì không thể thành tựu.

Hòa thượng nói: “**Muốn khai mở trí tuệ thì phải từ nơi lòng chân thành**”. Nhiều người hiểu sai sự chân thành. Chân thành không phải là nghe lời một cách tuyệt đối và mù quáng. Chân thành là đúng pháp, đúng giới luật. Một cô Phật tử nói: “*Hòa Thượng giảng hay quá! Ngài bảo chết con cũng chết*”. Thầy nhắc cô ấy phải phản tỉnh lại, khi nghe thì phải “**vấn, tư, tu**”, nghe rồi phải nhiên ngẫm, phải thực nghiệm, mới có kết quả rõ ràng, không nghe một cách mù quáng.

Hòa Thượng nói: “**Mục đích cao nhất của người học Phật là khai mở trí tuệ. Đại Thừa Phật Pháp tuy phương pháp không giống nhau nhưng mục đích đều là khai mở trí tuệ. Làm thế nào để khai mở trí tuệ? Khởi tác dụng tâm chân thành chính là trí tuệ**”. Chúng ta học Phật nhưng không thành tựu vì chúng ta không thật làm, không “**thọ trì đọc tụng**”. “**Thọ trì đọc tụng**” là y giáo phụng hành, phải thật làm. Chúng ta học Phật thì phải nghĩ đến mục đích, phương tiện thì phù hợp. **Mục đích học Phật là giải thoát sanh tử, phương tiện thì có thể tùy**.

Thầy dạy chữ Hán cho Thầy Vọng Tây là một vị Hòa Thượng rất thẳng tính, sống chân chất. Ai cũng sợ Ngài vì họ đều làm sai. Lúc đó, đại chúng mời Ngài làm người giám mục, xem chuẩn mực của đại chúng, kiểm soát oai nghi, tu tập của mọi người. Đời sống của Ngài quá thanh đạm, nghiệp chướng cũng nghiệt ngã. Ngài bị bệnh đau dạ dày. Mỗi lần đau là Ngài uống thuốc muối baking soda. Đang giảng bài mà bị đau dạ dày thì Ngài cũng phải uống nước muối. Ngài tu hành nghiêm túc nhưng nghiệp chướng nghiệt ngã, gầy ốm. Lúc gần chết, Ngài nói 4 câu mà chúng ta phải ghi nhớ.

“Đừng tu gian tu dối

Đừng tu lợi tu danh

Đừng tu dục tu tình

Đừng tu quanh tu quẹo”

Tu gian tu dối: Người ta tu nhưng vẫn tu gian tu dối, làm cho dễ coi chính là tu gian tu dối. Chúng ta ngồi niệm Phật một mình thì mệt mỏi, khó chịu, nhưng niệm Phật có người xem thì có thể ngồi rất lâu. Đó là tu gian tu dối. Lời dạy của các bậc chân tu, các bậc tu hành với chân tâm đều là những lời nói đánh thẳng vào tập khí của chúng ta. Các Ngài không nói lời bóng bẩy, không nói lời hoa mỹ. Hòa Thượng giảng nói không dùng mỹ từ.

Tu danh tu lợi: Nhiều người tu vì danh vì lợi. Hòa thượng nói: “**Họ khuyên người bố thí nhưng chính họ lại nhận càng nhiều càng tốt**”. Đó là tu danh tu lợi.

Tu quanh tu quẹo: Không một môn thâm nhập là tu quanh tu quẹo.

Chúng ta biết tác dụng của tâm chân thành chính là trí tuệ. Chúng ta dùng tâm chân thành để tu học. Trong tâm ta không có một chút nào hư ngụy. Vậy thì trí tuệ sẽ dần khai mở. Chúng ta học Phật thì nhất định phải biết thế

nào là học Phật. Không phải quy y Phật, hàng ngày tụng Kinh niệm Phật là đang học Phật. Người ta đi chùa đốt hương bay nghi ngút, tiền lễ thì nhét trên bàn Phật như đi đút lót.

Hòa Thượng nói: ***“Học Phật chẳng qua là đem tất cả sai lầm của chính mình, đem tất cả hư ngụy trong nội tâm của mình mà sửa lại. Đó mới là học Phật. Học Phật phải thành tâm thành ý mà học”***.

Có người hỏi Thầy: *“Thầy thấy đạo tràng của con như thế nào?”*. Thầy trả lời: *“Hơi điếu!”*. Mỗi lần đi dự pháp hội, họ lại mặc một trang phục cách điệu, đó là hư ngụy, tâm không thật. Họ rất giàu có, nổi tiếng. Thầy cũng nói thẳng với họ. Người ta dùng tâm gian xảo, dối trá để học Phật. Đó là sự không thành thật, là hư ngụy. Không có tâm đó mới hồi phục được bản năng tính đức của mỗi chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật chỉ có một chút hư ngụy thì đã cản trở tâm chân thành từ nơi tự tánh”***. Chúng ta đóng bít tâm chân thành thì trí tuệ không thể lưu xuất. Chúng ta nhất định phải biết: Dùng tâm hư ngụy để học Phật thì tuyệt đối không có thành tựu. Người ở trong đạo giải thoát mà không cảm thấy giải thoát, người ở trong đạo an vui mà không cảm thấy an vui. Lúc nào họ cũng cảm thấy phiền não. Chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật nhất định không thể không chân thành, nhất định không thể lừa dối, hư ngụy. Đây là nền tảng căn bản của học Phật để thành Phật.

Nhiều người học Phật nhưng đàm huyền thuyết diệu, nói những thứ ở trên trời cao. Nhiều việc thiện họ không làm vì họ coi đó là việc nhỏ. Chúng ta phải từ nơi căn bản này mà làm. Đem tất cả những sai lầm của chính mình, đem tất cả những hư ngụy của chính mình để thay đổi.

Phương pháp mà Phật dạy là: ***“Cần tu Giới, Định, Tuệ. Diệt trừ Tham, Sân, Si”***. **Xa lìa tập khí, đó là phương pháp để đối trị sai lầm, đối trị hư ngụy trong nội tâm của chúng ta.**

Hòa Thượng nói: ***“Tâm Phật là chân thành. Tâm Phật không hư ngụy. Tâm Phật không hư vọng. Ngày nay chúng ta dùng tâm chân thành, tâm không hư ngụy thì tâm của chúng ta giống với tâm Phật”***. Đành rằng chúng ta chưa hoàn toàn giống Phật nhưng sẽ tiến đến thành Phật. Nếu chúng ta không giống Phật thì không thành tựu.

Các bậc tu hành nhìn chúng ta thì nói một câu: ***“Vẫn chưa vào cửa, vẫn ở ngoài cửa”***. Hòa Thượng nói: ***“Tâm chân thành là bản thể của tâm Bồ Đề. Bạn dùng tâm chân thành thì sẽ tiến đến thành Phật. Bạn dùng tâm hư ngụy thì sẽ đọa lạc 3 đường”***. Ba đường ác đó là Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Chúng ta hư ngụy, không thật bởi vì chúng ta tự tư tự lợi, sợ xấu mặt ta. Tất cả đều vì ta, vì cái của ta, khiến chúng ta không thật. Phải quấy, tốt xấu, thành bại, được mất, hơn thua kết lại khiến chúng ta sai lầm, trở nên không thật. Có người niệm Phật mãi nhưng không có lực. Chúng ta dùng tâm hư ngụy để niệm Phật thì chắc chắn tâm không thanh tịnh, không thể thành tựu. **Phải dùng tâm chân thành để niệm Phật thì mới tương ứng với Phật.**

A Di Đà là tự tánh thanh tịnh của chúng ta. Nơi ta không thanh tịnh, nơi ta không chân thành thì không khơi dậy được tâm thanh tịnh, không tương ứng với Phật. Có người không hiểu vì sao mình làm nhiều việc thiện nhưng

lại gặp chướng ngại. Chúng ta phải xem mình đã dùng tâm gì để làm từ thiện. Trong tâm chân thành thì không có chướng ngại.

Chúng ta làm việc với tâm gì? Chúng ta học Phật với tâm gì? Chúng ta niệm Phật với tâm gì? **Phải dùng tâm chân thành mới có thành tựu. Nếu dùng tâm hư ngụy thì làm Phật sự trở thành làm ma sự.** Chúng ta cưỡng cầu, khắc ý, làm sai thì trở thành ma sự. Nhiều người không chú ý điều này: **Có phiền não chính là ma sự. Không có phiền não mới là Phật sự.** Chúng ta phiền não, chúng ta mệt, chúng ta chấp trước. Đó là ma sự. Nhiều người làm Phật sự nhưng cảm thấy mệt mỏi.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng chỉ ra cho chúng ta thấy: **“Mục đích của người học Phật chính là để khai mở trí tuệ”**. Từ nơi trí tuệ, chúng ta điều chỉnh, thay đổi khởi tâm động niệm, đổi nhân xử thế tiếp vật của mình để vừa vặn, thích hợp, không dư, không thiếu. Không có trí tuệ thì chúng ta càng làm càng sai, càng sai thì càng tạo nghiệp. Muốn có trí tuệ thì không được có một chút hư ngụy, giả dối ở trong tâm của mình.

Ở ngay câu đầu tiên, Phật đã dạy Ngài A Nan: **“Cần tu Giới, Định, Tuệ. Diệt trừ Tham, Sân, Si”**. Có trí tuệ mới có thể kiểm soát được khởi tâm động niệm của mình. Không có trí tuệ thì không thể kiểm soát được khởi tâm động niệm.

Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói với Ngài Vĩnh Gia: **“Vì người ta không thật, nên chúng ta hiểu cái không thật đó. Chứ chúng ta không chấp ý”**. Ví dụ người ta phân biệt và gọi đây là cái ly, đây là chậu hoa thì chúng ta cũng theo họ mà gọi như vậy. Ngài Vĩnh Gia nói: **“Phân biệt diệt phi ý”**. Người ta phân biệt nhưng không phải ý của chúng ta phân biệt. Chúng ta trong tâm một mảng chân thành, một mảng chân thật. Chúng ta phải có công phu thì mới đạt được đến cảnh giới đó của các Ngài.

Chúng ta có công phu nhưng công phu ngược, ngụy trang cho sự giả dối của mình. Thầy Thái Lễ Húc đã kể một câu chuyện. Người vợ trả lời điện thoại: **“Chồng tôi không có nhà”**. Người con nói: **“Tại sao Mẹ lại nói như vậy trong khi Bố đang ở nhà?”**. Từ đó, đứa trẻ học nói dối. Người vợ không muốn người ta rù chồng đi nên mới nói như vậy, nhưng cách ứng xử như vậy đã khiến đứa con học nói dối.

Hòa Thượng nói: **“Tâm Phật là chân thành, Tâm Phật không hư ngụy. Tâm Phật không hư vọng. Nếu chúng ta chân thành, không hư ngụy thì chúng ta gần giống với tâm Phật. Đành rằng chúng ta hiện nay chưa đạt được nhưng chúng ta nhất định sẽ đạt được”**.

Chúng ta phải quán sát xem: Hàng ngày chúng ta dùng tâm gì để học Phật? Chúng ta dùng tâm gì để đổi nhân xử thế tiếp vật? Chúng ta dùng tâm gì để niệm Phật? Nếu chúng ta dùng tâm hư ngụy thì vĩnh viễn không bao giờ thành tựu, mà thậm chí có kết quả ngược lại, lúc nào cũng phiền não. Nhiều người học Phật nhưng luôn phiền não.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng chỉ ra cho chúng ta thấy: **“Mục đích của học Phật là khai mở trí tuệ. Chúng ta phải dùng tâm chân thành, không dùng tâm hư ngụy thì mới có thành tựu”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!